

Čís. 763.

Zrušiti veřejnou obchodní společnost dle čl. 125 čís. 3 obch. zák. lze, když druhý společník neplní podstatných povinností, aniž by na tom záleželo, zda lze mu ve směru tom přičísti zavinění.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1920, Rv I 696/20.)

Sporné strany byly veřejnými společníky, z nichž žalovaný vzal na sebe vedení společnosti po stránce administrativní, zejména povinnost vésti obchodní knihy společnosti a poříditi každoroční rozvahu a inventuru. Žalovaný nevedl však knih řádně, naopak bylo zjištěno mnoho závažných závad. Žalobě druhého společníka o zrušení společnosti bylo soudy v š e c h t ř í s t o l i c vyhověno, n e j v y š š í m s o u d e m z těchto

d ů v o d ů:

Podle ustanovení čl. 125 obch. zák. může společník žádati za zrušení společnosti, pak-li toho vyžadují důležité důvody. Jako takový důvod se uvádí zvláště pod čís. 3 článku toho, když společník zanedbá plnění převzaté podstatné povinnosti. Že v tomto případě žalovaný skutečně povinnosti své neplnil tak, jak se na řádného obchodníka sluší, zjistil první soud, jehož zjištění i soud odvolací výslovně za základ svému rozhodnutí položil, způsobem úplně spolehlivým na základě výslechu znalce a svědků. Nezáleží pak na tom, proč společník převzatých závazků neplní. Dostí na tom, že jich neplní, pokud se týče že plní je způsobem takovým, že přímo zdar firmy ohrožuje. Ve směru tom stačí poukázati na podrobné odůvodnění rozsudku soudu odvolacího dovoláním nijak nevyvrácené. Jen tolik dlužno připomenouti, že o nějakém z a v i n ě n ě m porušení povinností v čl. 125 obch. zák. není řeči a, jelikož tu také nejde o náhradu nějaké jednáním nebo opomenutím žalovaného vzniklé škody, nelze v příčině té se dovolávati předpisů občanského zákoníka o zavinění.

Čís. 764.

Rozsudkem o žalobě z doby před měnovou rozlukou, domáhající se zaplacení korunové pohledávky, přiznati lze placení jen v rak. uher. korunách, byť i rozsudek vydán byl po měnové rozluce, pakliže žalobce nezměnil žalobního nároku na placení v Kč a o měně jednáno nebylo. Otázku, zda měl žalobce po měnové rozluce nárok na placení v Kč, nelze řešiti v exekučním řízení.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1920, R II 361/20.)

Vymáhající věřitel (cizozemec) domáhal se žalobou ze dne 3. ledna 1919 na žalovaném (nynějším dlužníku), by mu zaplatil určitý peníz v K. Za sporu došlo k okolkovací akci, žalobce však ve sporu neprohlásil, že žádá zaplacení v Kč, a rozsudek ze dne 22. dubna 1919, jímž bylo žalobě vyhověno, zněl prostě na K. V návrhu exekučním vyjádřil vymáhající věřitel svou pohledávku v Kč. Soud p r v ě s t o l i c e povolil exekuci pouze ku